

NOK o kosztach i korzyściach kontroli funduszy strukturalnych

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 08, grudzień 2011 23:00

Rafał Rudka

Odsłony: 1772

Koszty kontroli funduszy strukturalnych rosły z roku na rok w każdym z dwunastu skontrolowanych państw członkowskich. Przeważająca większość wydatków generowana była przez instytucje zarządzające, a na różne koszty działań kontrolnych mogła mieć wpływ odmienna organizacja systemu wdrażania funduszy w poszczególnych państwach.

Członkowie Grupy Roboczej ds. Funduszy Strukturalnych na zlecenie Komitetu Kontaktowego Prezesów Najwyższych Organów Kontroli (NOK) przeprowadzili kontrolę równoległą Koszty i korzyści z kontroli funduszy strukturalnych. Celem tego przedsięwzięcia było oszacowanie kosztów generowanych przez wewnętrzne działania kontrolne państw członkowskich. W październiku Komitet Kontaktowy przyjął raport Grupy.

W kontroli wzięli udział inspektorzy z dwunastu europejskich NOK. Zbadali koszty działań kontrolnych prowadzonych przez państwa członkowskie w latach 2007-2009 dla funduszy strukturalnych, w ramach okresu programowania 2007-2013. Każdy z NOK uczestniczących w kontroli miał za zadanie zbadać jeden lub więcej programów operacyjnych.

Na podstawie krajowych kontroli inspektorzy ustalili, że zróżnicowany koszt działań kontrolnych może wynikać z odmiennych rozwiązań stosowanych przez państwa członkowskie w zakresie organizacji systemu wdrażania funduszy strukturalnych. Koszt działań kontrolnych w 2007 r. był najniższy, a potem systematycznie rósł. Stosunkowo duża liczba działań kontrolnych została zlecona podmiotom zewnętrznym. W niektórych przypadkach udało się osiągnąć korzyści finansowe. Jednak inspektorzy wskazują, że kontrole przynoszą również pożytek niemający wymiaru finansowego.

Koszty szacowano dwiema metodami: cost-centre accounting oraz cost-unit accounting. Pierwsza z nich to kalkulacja kosztów w oparciu o budżet komórki organizacyjnej instytucji oraz liczbę pracowników odpowiedzialnych za wykonywanie danego działania kontrolnego, w odniesieniu do całkowitej liczby zatrudnionych pracowników. Druga metoda, cost-unit accounting, to obliczenie kosztów każdego pojedynczego działania kontrolnego realizowanego przez badaną instytucję.

Pełna treść raportu dostępna jest [tutaj](#)

Źródło: NIK